

primantur in privilegiis ab Apostolica Sede concessis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

XIV. Quod autem dicitur in *Pallio* contineri plenitudinem Pontificalis Officii cum Archiepiscopalis nominis appellatione, reperitur quoque in *Cap. 3. De usu & auct. Pallii*. Id tamen nequaquam hoc sensu accipiendum est, quasi ipsum *Pallium* aliquam revera Ordinis potestatem ipsi Consecrato tribueret; cum sit merum externum aliquid ornamentum, sed quod ante illius receptionem ex jure merito positivo, seu consuetudine jam recepta Metropolitanani nec suas funciones obire, nec nomen Archiepiscopi assumere queant; quae disciplina quo praecise tempore invaluerit, incertum est; videtur autem tempore Concilii VIII. Oecumenici saltem in Oriente fuisse notam; & ex Oriente ad Latinam Ecclesiam transiisse. Quidquid sit, certum est, quod hodie Metropolitanani ante receptum *Pallium* nec Synodos celebrare, nec Episcopos consecrare valeant; quin imo neq; Sacros Ordines conferre, neq; Christum consecrare, nec dedicare Basilicas, quamvis ea Episcopi consecrati sine *Pallio* possint; Cum ait Innocentius III. in *Cap. 23. De electione* id non tamquam simplex Episcopus, sed tamquam Archiepiscopus facere videatur.

XV. Cum verò *Pallium* delignet plenitudinem Pontificalis Officii; atq; inter Pontificalia ornamenta praecipuum sit, facile hinc deducitur, quod illo in aliena Diocesi sine licentia Ordinarii uti non possit; cum nec hic Pontificalibus uti ei permissum sit; at ipsius *Pallii* usus restrictior est quam Pontificalium. Nam in ipsa datione *Pallii* dicitur: *Tradimus tibi Pallium, ut eo intra Ecclesiam tuam utaris.* Quod ita intelligitur (ait Pontifex in *Cap. 1. De Auctoritate & usu Pallii*) videlicet intra quamlibet Ecclesiam, Provinciae ubi commissa. Si vero facis indutum, vestibus Ecclesiam processionaliter, vel alio modo exire contigerit, tunc tuo *Pallio* minime uti debes.

In hoc igitur restrictior est usus *Pallii*, quam Pontificalium, quod his etiam extra suam Ecclesiam materialiter uti queat, non autem *Pallio*.

Quod verò permittatur intra quamlibet Ecclesiam Provinciae sibi commissa *Pallio* uti, id nequaquam usum *Pallii* extensiorē facit, quam Pontificalium: quia ante Concilium Tridentinum, etiam usus Pontificalium Metropolitanano intra quamlibet Ecclesiam Provinciae sibi commissa licitus erat. Synodus vero Tridentina usum Pontificalium in aliena Diocesi sine consensu Ordinarii inhibens, etiam usum *Pallii* inhibuisse censenda est.

Adhuc non tantum quoad loca, sed & tempora usus *Pallii*, juxta jus commune & hominum restringitur; asseritq; Innocentius III. in *Cap. 4. De Auctoritate & usu Pallii*, quod solus Romanus Pontifex in Missarum solemnibus *Pallio* semper utatur & ubiq; Quoniam, ait, assumpsit est in plenitudinem Ecclesiasticae potestatis quae per *Pallium* significatur. Alii autem eo, nec semper nec ubique, sed in Ecclesia sua, in qua jurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt, certis debent uti diebus. Quoniam vocati sunt in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis.

Qui autem sint illi dies & tempora quibus aliis Metropolitanis, aut Episcopis, quibus ex speciali privilegio usus *Pallii* est indultus, *Pallio* uti liceat, annotat Glossa ad capitulum Capitulum 4. & latius exprimit modernum Pontificale Romanum.

Et quidem hanc limitationem ad certa tempora etiam apud Graecos seculo IX. receptam fuisse, colligitur ex Concilio VIII. Oecumenico, ubi Canone 14. ex editione Graeca legitur: Sancimus, ut designati ad *superhumeralia* & *geaada* Episcopi certis sicut temporibus, temporibus

illis ea & locis gestent, nec hujusmodi cultu per factum & superbia abutantur, aut quovis tempore divini Sacramenti, & quacumque Ecclesiastica functione ferant.

Anastasius Bibliothecarius per *superhumeralia* hie *Pallia* intelligi nequaquam dubitavit: ita enim verit ex Graeco: *Quibus concessum est PALLIUS uti.* In hac Anastasii editione hic Canon numeratur 27. atq; ex illo Canone praeterea elicitur; eo saltem tempore non omnibus Episcopis usum *Pallii* etiam in Ecclesia Graeca concessum fuisse; quamvis hodie omnes illo utantur, ut observat Goartius in notis ad Rituale Graecorum pag. 312.

XVI. Deniq; notandum, *Pallium* esse ornamentum adeo personale, ut Celestinus III. in *Cap. 3. De Auctoritate & usu Pallii* responderit cuidam ipsam interroganti quod non videatur esse conveniens, ut *Pallium* tuum alicui commodes; cum *Pallium* in personam non transeat, sed quisque debeat cum eo (sicut tua novit discretio) sepeliri.

Imò si Archiepiscopus de una Ecclesia Metropolitanana ad aliam transferatur, *Pallio*, quod acceperat, uti non potest; multo minus Praedecessoris defuncti seu translatis, sed debet de novo aliud petere & obtinere; & interim ab omnibus functionibus, quae sine *Pallio* exerceri nequeunt, abstinere; uti praescribit pontificale Romanum.

Juramentum quod hodie exigitur in traditione *pallii* penè incidit cum juramento, quod ab omnibus Episcopis in consecratione exigitur; illudque in datione *pallii* circa seculum XI. exigi cepisse, ostendimus Tit. 15. a. 2.

XVII. Deniq; sicut traditio *pallii* pertinet Archiepiscopum & plenitudinem pontificalis officii confertur, & ademptio *pallii* jam pridem signum fuit exauctorationis & depositionis, vel abdicacionis sive renunciationis.

Liberatus Diaconus in Breviario c. 2. 1. ait: *Animum videns se Sede pulsum, PALLIUM quod habuit Imperatoribus tradidit.* Et c. 2. 3. ita de Paulo Alexandrino Patriarcha Aufferentes Paulo PALLIUM deposuerunt. Anastasius in vita sylvesterii: Joannes Subdiaconus tulit *Pallium* de collo ejus, & exspoliatus eum induit veste monachica. Item apud Floardum lib. 4. c. 4. 5. ita loquitur Aitaldus Remensis Episcopus: Qui postquam me in potestate sua conspicuit, querere coeperunt, ut eis *pallium* à Sede Romana mihi collatum traderem, & Sacerdotali ministerio penitus abdicarem.

XVIII. Insigne quoque particulare Archiepiscoporum seu Metropolitanorum est *Cruce* quam ante se elevatam in signum jurisdictionis & potestatis deferri faciunt.

Hoc in signum primum Legatus Apostolicus à Sede Apostolica concessum, ac deinde Patriarchis ac Primatibus indultum fuisse, multis ostendit Ludovicus Thomasius De disciplina Ecclesiae parte 4. lib. 1. c. 39. Ac demum cum variis Metropolitanis per speciale privilegium à Sede Apostolica esset indultum, tandem in signum omnibus Archiepiscopis commune factum est; illudq; sat aperte suppositum Concilium Viennense V. in *Clementina 2. De privilegiis*: Archiepiscopo per quovis loca exempta sua Provinciae facienti transitum, aut ad ea forsan declinanti, ut *Crucem* ante se liberè portare faciat... sacro probante Concilio praesentis constitutionis serie duximus concedendum.

Hanc *Clementinam* recepit & probavit Clerus Gallianus an 1635. nihilominus eam restringendam ad terminos Concilii Tridentini *sess. 6. c. De Reform.* bene advertit Zypæus ad titulum de Officio Ordinarii n. 18. & notatum fuit supra tit. 16. c. 2. ubi quoque n. 13. observavimus, Archiepiscopos non posse incedere *Cruce* elevata extra limites suae jurisdictionis,

TITULUS XX.

De Synodis Provincialibus.

CAPUT I.

Quoties Synodus Provincialis celebranda, & qui illi interveniant?

- 1 Synodos Provinciales indicere est Metropolitanani.
- 2 Illo impedito Comprovincialis senioris.
- 3 Olim Synodus Provincialis bis singulis annis haberi debebat.
- 4 Labente tempore semel in anno haberi coepit.
- 5 Hac moderatio primum licet agrè, tamen admissa fuit ab Ecclesia Graeca.
- 6 Eam etiam toleravit Ecclesia Latina.
- 7 Saeculo XIII. summus fuit in celebrandis his Synodis defectus.
- 8 Hic defectus effecit ut tandem ad Triennium protrahita sit celebratio Concilii.
- 9 Synodus Tridentina tantum singulis trienniis jubet celebrare Synodum.
- 10 Optat Synodus Tridentina frequentiore Synodorum celebrationem.
- 11 Collapsio disciplinae imputanda pro magna parte defectui Synodorum.
- 12 Synodo interesse debent omnes Provinciae Episcopi.
- 13 Quid de Episcopis nulli Archiepiscopo subiectis?
- 14 Qui praeter Episcopos Synodo interesse debeant pendet à consuetudine.
- 15 Qui prima Synodo Provinciali Cameracensi interfuerunt.
- 16 Soli Episcopi suffragium habent declivum; alii tantum comitatum.
- 17 Quod si Episcopi dissentiant à Metropolitanano, Episcoporum suffragia prevaleant.
- 18 Metropolitanus solus Synodum dissolvere; aut aliquid in eo faciendum mandare non potest.

Concilium Provinciale dicitur, ad quod una cum suo Metropolitanano conveniunt totius Provinciae Episcopi.

I. Concilium à Metropolitanano convocandum esse adeo verum est, ut Episcopi Provinciae convenire sine ejus consensu nequeant; quem admodum conceptis verbis definiit Concilium Antiochenum *Can. 20.* Postquam enim conformiter ad Canonem 5. Nicenum statuit, bis in anno celebrandas esse Synodos Patrochiales, subjungit: Nullus verò liceat apud se Synodos per se facere sine his, quibus sunt creditae *Metropoles*: Nimirum Provinciales, de quibus unice in hoc & alii istius Synodi Canonibus actum fuit.

Imò illud Concilium perfectum dicitur à Patribus Antiochenis, cui Metropolitanus interest. Sit autem inquit, illa perfecta Synodus, cui una quoque adest Metropolitanus. *Can. 16.*

II. Metropolitanus verò legitime impedito Comprovincialis antiquior ex Decreto Synodi Tridentinae *sess. 2. c. 3. De reform.* Synodum Provinciale convocat. Idemque esse, Sede Metropolitanana vacante, docet post alios Fagnanus ad *Cap. Cum olim*: *De accusationibus n. 17.*

III. Synodus haec secundum pristinas Patrum Regulas bis in anno celebranda erat. Synodi autem fiant (nimirum Provinciales) una quidem, ait Synodus Nicæna *Can. 5.* ante quadragesimam, ut omnibus animi sordibus sublatis, purum munus Deo offeratur: secunda autem autumnali tempore.

Hunc Canonem renovantes Patres Concilii Antiocheni an. 341. *Can. 20.* statuerunt, ut propter usus Ecclesiasticos, & pro componendis controversiis, Synodi Episcoporum in unaquaque Provincia fiant bis in anno.

Patres Synodi Calchedonenis intelligentes, quod in

Van Espere *In Ecclesi. P. 1.*

Provincia constituta Episcoporum Concilia minime celebrarentur, statuere secundum *Regulas Patrum* bis in anno in unum convenire Episcopos, ubi singula, quae emerferint, corrigantur. *Can. 19.*

Hos aliosq; plures pristinos Patrum Canones binas per annum Synodos praescribentes, refert Gratianus *Dist. 18.*

IV. At labente tempore cum difficile videretur ac incommodum, toties Episcopos convenire, paulatim ad annum celebratio Synodorum Provincialium protrahi coepit.

V. Et quidem Justinianus Imperator de his Synodis loquens ait: Quando autem quod in Canonibus cautum est de Synodis Sanctissimorum Episcoporum per singulas Provincias congregandis, hucusque observatum, minime est, illud imprimis corrigere necessarium est. Deinde adducto Canone 36. Apostolorum quo jubetur, ut bis in anno Synodi Provinciales congregentur, concludit: nos autem invenientes quod ex hujusmodi negligentia multi diversis peccatis implicati sunt, jubemus omnibus modis unam Synodum fieri singulis annis in singulis Provinciis, mense vel Junio, vel Septembri. *Novel. 137. cap. 4.*

Synodus Quina seu Trullana volens omnia quae à Sanctis Patribus decreta fuerunt, rata ac firma esse, Canonem quoque renovat, qui jubet uniuscujusq; Provinciae binas quotannis Synodos fieri, ubi Metropolitanus Episcopus latius esse coarctat. Quoniam autem propter Barbarorum incursionem, inquit, & quosdam alias incidentes causas non possunt, qui Ecclesiis praesident, Synodos bis in anno facere visum est, ut omnino semel in anno propter Ecclesiasticas quaestiones, ut consentaneum est, emergentes, fiat dictorum Episcoporum Synodus à S. Pascha festo & usque ad Octobris mensis complementum singulis annis, in loco, quem, ut praedictum est, Metropolitanus Episcopus aptiorem judicaverit.

Hic patet Synodum hanc optasse quidem, ut Canon duas quotannis Synodos requirens, fuisset servatus; nec eum abrogatum existimavit; sed non nisi ob necessitatem permisisset, ut semel tantum in anno congregaretur; quod & Synodus VII. *Can. 6.* similiter permittit.

VI. Similem Canonum moderationem quoad celebrationem Synodorum Ecclesia Latina agrè quidem, sed necessitate coacta paulatim admisit; uti constat ex Concilio Toletano III. *Can. 18. S. Gregorio lib. 7. Epist. III.* Concilio Parisiensi VI. *Cap. 26.* quae tamen una innunt, Canones Patrum binam in anno Synodum requirentes in suo robore manere.

Haec interim moderatio ob solam necessitatem admiffa, adeo tandem invaluit, scilicet unam tantum esse Synodum annuè celebrandam, ut oblitterata Patrum disciplina de bina Synodorum annuatim celebratione, hanc moderationem quasi à Sanctis Patribus promanantem Innocentius III. in Concilio Lateranensi observari voluerit in *Cap. Sicut olim*: *De accusationibus*, Sicut olim, inquit, à Sanctis Patribus nolebat institutum, Metropolitanani singulis annis cum suis Suffraganeis Provincialia non omittant Concilia celebrare.

VII. Verum nec hoc Decretum tantà moderatione conceptum, potuit vel annuam Synodorum Provincialium congregationem efficaciter persuadere; adeo ut Gregorius XI. scribat ad Archiepiscopum Narbonensem an. 1275. quod celebratio Conciliorum ubique fore terrarum, quod, inquit, dolenter, referimus, longis temporibus esset negligenter omiffa: propter quod idem Clerus ab honestate sui primævi status non modicum excidit, multipliciter in devium declinavit &c.

N

VIII. Hæc